

jaarverslag

2024-2025

Jelle Wouda
directeur Stadsgehoorzaal Kampen

Ik heb me verwonderd afgelopen seizoen. Nou gebeurt er hier op en rond het podium altijd wel iets verwonderlijks, maar deze verwondering zat hem in iets anders: de hoeveelheid nieuwe en jonge gezichten die er binnenkwamen. En ook gezichten die ik een tijd niet had gezien. Dat betekent dat er iets goeds aan het gebeuren is hier. En dat we een stap extra gaan zetten om die gewonnen en herwonnen bezoekers zich hier blijvend thuis te laten voelen. De verwondering is oprecht, maar wel een die voortkomt uit aanwijsbare ontwikkelingen. De groei van jong bezoek komt voor een deel voort uit de steeds sterker wordende koppeling die we leggen met het onderwijs. Ons volwaardige restaurant en haar kok geven een extra impuls aan de theaterbeleving. De continuïteit in het aanbod van amateurgezelschappen zorgt ervoor dat een steeds bredere laag van de samenleving zich thuis voelt bij ons en ook steeds vaker een kijkje durft te nemen buiten de voorstelling van de

eigen vereniging. Daarnaast nemen de zakelijke verhuringen toe. We worden gezien als een betrouwbare partner met de juiste uitstraling. En misschien wel het meest bijzonder: steeds vaker wordt de Stadsgehoorzaal gevonden als een plek om in gepaste sfeer afscheid te nemen. Dat vertrouwen beschouwen wij als een grote verantwoordelijkheid, die we met zorg dragen. We leven in spannende tijden. Er is zowel voor- als achter de schermen veel (positiefs!) aan de hand. Daarover melden we binnenkort meer. Tot die tijd werpen we licht op het afgelopen seizoen in dit jaarverslag. Als we het zelf nalezen durven we wel te zeggen dat we het goed doen. Maar hoe fijn is het als je het gevoel hebt dat het nog beter kan en dat de bezoekers, huurders, de nationale fondsen en de gemeente Kampen ons die kans geven. Terugkijken is leuk, maar niet te lang. Er komt nog veel meer moois aan.

inhoud

S

- 4 seizoen in cijfers
- 6 op naar west end
- 8 meet the makers
- 12 samen: werken met theater
- 16 lisanne brinksma

- 18 van podium naar muur
- 20 let's get technical
- 22 goedemorgen theater
- 24 schoonmaker met karakter
- 26 zaalgeluiden
- 30 theater gaat ondergronds
- 32 dudok: muzikale speeltuin
- 36 terugkeer van een vertrouwd gezicht

seizoen in cijfers

veelzijdig en vol

Het afgelopen seizoen stond ons gebouw in het teken van veelzijdigheid. De eerder ingezette stijgende lijn zette zich krachtig voort: de zalen vulden zich met cabaret, muziek, dans en jeugdvoorstellingen, afgewisseld met intiem toneel, film en bijzondere programma's. Een levendige mix van professionals, amateurs en verenigingen.

Steeds meer organisaties weten ons te vinden voor bijeenkomsten, repetities en evenementen, en waarderen de flexibiliteit en warme sfeer van onze locatie. Zo blijft ons thuis uitgroeien tot een plek waar makers, bezoekers en partners elkaar ontmoeten — een seizoen vol beweging, inspiratie en creativiteit.

Genre	Aantal evenementen	Bezoekers
Cabaret	20	5312
Dans	11	1642
Muziek	33	8641
Jeugd en jongeren	24	3702
Klassiek en opera	10	1049
Musical, show, muziektheater	10	2023
Toneel	15	1486
Special	17	1116
Subtotaal	140	24.971
Amateur	16	4851
Film	76	2503
School (kunst & kind)	21	2220
Verhuringen	178	13363
Eigen productie	8	2444
Totaal	439	50.352

“Ik wil later in Londen op West End spelen!”

Teddy Spang (12) stond vorig seizoen in het kinderensemble van Grease, de eigen productie van afgelopen seizoen.

Vanaf maart tot aan de première in juni reisde ze elke week van Coevorden naar Kampen om te repeteren. Geen enkele repetitie gemist. Want Teddy heeft een duidelijk doel: “Ik wil in Londen wonen en dan op West End Glinda spelen in Wicked.”

Alsof ik alleen ben

“Mijn moeder is zangeres en zij kende iemand uit de band die in Grease zou spelen. Zo hoorde ik dat ik kon auditeren. Ik vond het best spannend, want ik kende helemaal niemand. En dan moet je toch zingen en dansen, je pasjes onthouden... Maar op een gegeven moment dacht ik: ik doe gewoon alsof ik alleen ben. Toen ging het eigenlijk vanzelf.” En dat werkte: Teddy kwam door de auditie.

Vrienden maken

“Het allerleukst vond ik dat ik zoveel nieuwe mensen leerde kennen. Ik heb écht vrienden gemaakt. Daarnaast kon ik doen wat ik het allerliefste doe: dansen, zingen en acteren. Het was ook gewoon supergezellig.” En hoe zit het dan met optreden voor volle zalen? “Helemaal niet eng! Het is juist súperleuk om te doen.”

Bijzondere ervaring

Moeder Joyce vult aan: “Wij kenden de hele musical al uit ons hoofd omdat ze thuis zóveel oefende. En door dit project weet Teddy nu wat ze wil in haar leven. Ik ben helemaal niet pusherig; ze doet het goed op school, sport lekker... dan kan dit er gewoon bij. En het is natuurlijk ook een bijzondere ervaring om in zo’n mooi oud theater te staan. En ja... ze heeft haar hart verloren aan Lisanne, haha! Wij hebben als gezin en familie enorm genoten.”

Klub Karmijn

De Stadsgehoorzaal zet haar deuren open voor theatermakers om te repeteren en beter te worden in wat ze doen en zich verder te ontwikkelen.

Willemijn de Jonge
actrice, regisseur

Klub Karmijn volgde het traject VAK *YOU UPI*, dat de basis legde voor de voorstelling *Nee, jouw kop is kermis*. Willemijn de Jonge - de helft van dit theaterduo - groeide op in Kampen en IJsselmuiden, woont inmiddels achttien jaar in Zwolle. Je kunt haar daarnaast zomaar voorbij zien komen in bijvoorbeeld een Lidl-reclame.

"Karlijn (Koel, BN) en ik spelen samen sinds 2020," vertelt Willemijn. "Onze manier van theatermaken ligt eigenlijk in het verlengde van hoe we normaal zijn. De lijn tussen spel en werkelijkheid is flinterdun; een scène kan zo uit het niets ontstaan. Dat wat we zelf ontzettend grappig vinden, krijgt een podium. Niks leuker dan plezier maken toch?"

Een thuis in de Stadsgehoorzaal

Het traject van Vaktor gaf Klub Karmijn de kans hun voorstelling volledig te bouwen in de Stadsgehoorzaal — en dat voelde meteen als thuis. "Germa was onze coach. Fantastisch. Ze zei bijna letterlijk: 'Hier heb je de sleutel van ons huis.' En dan heb je Gert, de technicus,

die overal in meedenkt en je helpt met de spullen. En Marjan die voor je kookt — je zegt 'iets simpels is goed hoor', en vervolgens krijg je drie gangen. Soms voelde het echt als één grote huiskamer."

Van kinderfeestje naar première

Bij de première in het Vestzak gebeurde er iets bijzonders. "Mijn vriendinnetje van de basisschool was erbij. Tijdens háár kinderfeestje in groep 7 kwam ik voor het eerst in het theater — een circusvoorstelling. We zaten op het balkon en ik was betoverd: de lampen, de muziek, de kleuren... Ik dacht: wat is dit voor wereld? Thuis gingen we nooit naar het theater. Daar is het begonnen. Later kwam ik terug met het schooltoneel van Ichthus en speelde ik nog mee in Beet van Noortje Licht." Als het geen cliché zou zijn, zou je zeggen: de cirkel is rond.

Volgende stap: Nederland in

Met hun plek bij impresariaat KIK zet Klub Karmijn nu een volgende stap — klaar om de komende jaren door heel Nederland te spelen.

Karlijn (l) en Willemijn, foto: Jan Amse

Vuur & Vlam Producties

Marjan Hommes
artistiek leider

"We waren niet gestopt hoor, maar Vuur & Vlam stond afgelopen jaar wel op een laag pitje. Ook door onze andere werkzaamheden binnen het theater. Na dertien jaar keihard werken hadden we eigenlijk de hoop opgegeven nog bij een impresariaat binnen te komen, maar ineens lukte dat toch met de voorstelling Zeezucht! Buro Bannink zag het zitten en inmiddels wordt de voorstelling zo goed verkocht dat we een van de beste in de stal zijn. Die impuls konden we wel gebruiken hoor..."

In de dansvoorstelling Zeezucht laat Vuur & Vlam op speelse wijze zien wat plastic in de zee aanricht. Met humor, verbeeldingskracht en speciaal gecomponeerde muziek wordt de fantasie van kinderen geprikkeld — tegelijk blijft de boodschap helder en voelbaar. Voor volgend jaar staat *De Grote Botsing* op de planning: een nieuwe voorstelling voor de onderbouw van het primair onderwijs.

Mathijs van Til
geluidsontwerp/muziek Brother Till

"Mijn broer Peter en ik waren als BrotherTill al een tijd actief. Vaak in opdracht: we legden ons toe op toneelbeeld, geluidsontwerp en composities voor uiteenlopende producties. Onze eigen kleinere projecten financierden we zelf. We waren eigenwijs, deden vrijwel alles met z'n tweeën: erg hands-on. Omdat we niet puur muzikaal of teatraal bezig waren was het vinden van een passend productiehuis geen gemakkelijke opgave. Bij Vaktor vonden we uiteindelijk die aansluiting."

"Via het Master Traject konden we een volgende stap zetten. Het is bijzonder waardevol dat er zo'n traject bestaat voor makers die al ervaring hebben en — hoe pijnlijk het ook voelt om te zeggen, haha! — midcareer zijn. Vaktor zorgde er bovendien voor dat je andere makers ontmoet, zodat je geen eilandje blijft. Ook bracht het ons contact met de Stadsgehoorzaal. Dat liep voornamelijk via Germa. In onze werkplaats aan de Marslanden in Zwolle hadden we een korte performance ontwikkeld. Zij vroeg ons daarmee naar Kampen te komen." Het bleek het begin van een fijne samenwerking.

"Voor Dans Dans Revolutie (een verhalende, intieme installatie, die je met een kleine groep van twaalf mensen beleeft, BN) konden we in de week voor de première terecht in de Stadsgehoorzaal. Dat bleek onmisbaar. We wilden testen hoe de theatrale installatie werkte, onder andere met Theater Bellevue in het vooruitzicht. De installatie bleek te groot en technisch nog niet stabiel genoeg. In die week hebben we veel hick-ups getackled en het decor aangepast. Daardoor staat er nu een stevige, tourbare installatie die inmiddels op meer dan tien plekken heeft gestaan, waaronder Oerol."

BrotherTill

Van links naar rechts: Peter, Lisa en Mathijs

**De theaterinstallatie
Dans Dans Revolutie
- een concept van
BrotherTill en Lisa
Weeda - won in
september de allereerste
Ontwerpersprijs tijdens
het Gala van het
Nederlands Theater.**

samen werken met theater

Om een theater te laten bruisen moet je samenwerken. Anders ben je vrij snel uitgebruist. Gelukkig werken mensen en partijen graag met ons en wij met hen. In deze rubriek belichten we een aantal samenwerkingen van afgelopen seizoen.

Anne Marth Kuilder

is programmamaker bij Bibliotheek Kampen. Hoe zag zij afgelopen seizoen de samenwerking met Ons Theater als partner-SAMBiQ instelling? "Het afgelopen seizoen was onze samenwerking met de Stadsgehoorzaal vooral heel praktisch. Tijdens Stadskazerne in de Nacht hadden we bijvoorbeeld een rode loper nodig — één belletje en het was meteen geregeld. Dat typeert voor mij de Stadsgehoorzaal: een gulle, meedenkende organisatie die graag met ideeën komt en in vertrouwen materiaal beschikbaar stelt."

Marching Drummers Festival knalt erover

De Stadsgehoorzaal was 15 februari even dé ontmoetingsplek voor drumliefhebbers en muzikanten tijdens het Marching Drummers Festival. Met het thema 'Laaglanden, Hooglanden' bracht dit evenement de beste slagwerktradities uit Nederland, België en Schotland samen in een dag vol muziek, inspiratie en spektakel. En met een lokaal tintje: deelname van het Kamper Trompetter Korps! Initiator Daan Cornelissen kijkt terug op een geslaagd evenement: "Ja, het was enorm geslaagd. En als je het hebt over de samenwerking met het theater: ik ben daar erg enthousiast over. Het meedenken in de aanloop - duidelijk aangeven wat wel en niet kan - en de organisatie tijdens de dag zelf: niets dan lof!"

Maurits van Hove

De Bikkels bouwen een feestje met de Josti Band en het KTK

Slagwerkgroep De Bikkels bestond vijf jaar, en dat moest gevierd worden. Het jubileum werd een fantastische middag: volle bak, geweldige sfeer. Dat kwam zeker ook door de bijdrage van de slagwerkgroep van het Kamper Trompetter Korps én de Josti Band. Drijvende kracht achter de stichting is het Kamper Jachthoornkorps. Voorzitter Bart Hamer: "Wij vinden dat iedereen de kans moet krijgen om muziek te maken. Daarom ondersteunen we De Bikkels al vijf jaar met veel plezier — met instructie, repetitieluimte en alles wat daarbij komt kijken. Het was een prachtig feest. De Stadsgehoorzaal luisterde goed naar onze wensen en dacht fijn met ons mee."

Cultuurbuurvrouw Hester Timmerman van het Stadsarchief:

De SAMBiQ-samenwerking is soms best uitdagend, simpelweg omdat we zulke verschillende organisaties zijn: van heel klein tot behoorlijk groot, en ieder met een eigen manier van werken. Maar één ding delen we allemaal: de liefde voor cultuur én voor Kampen. Dáár zit de kracht, en precies dat maakt het zo mooi om samen op te trekken.

Het afgelopen jaar werkten we intensief samen rond "80 jaar bevrijding", en daarin kwam die gezamenlijke liefde duidelijk naar voren. In de communicatie heb ik bovendien een heel prettige samenwerking met Anaïs.

Dian Paasman, adviseur bij IJsselheem: "Er werd hard gelachen, maar het werd ook muisstil"

Het Cabaret van IJsselheem heeft al jaren een vaste plek in de Stadsgehoorzaal — al doorbrak corona die traditie even bruto. Afgelopen seizoen keerde de zorgorganisatie voor het eerst sinds de pandemie terug naar het theater met de voorstelling Niks Aan De Hand. Twee keer uitverkocht. Blijkbaar was het personeel er aan toe! Dian Paasman, adviseur Thuis & Herstel bij IJsselheem, stond zelf ook op het podium.

"We begonnen 's ochtends met het opbouwen van het decor, samen met de techniek. Dat liep heel prettig. 's Middags deden we een doorloop met geluid en licht en daarna hebben we samen gegeten met de mensen van de Stadsgehoorzaal — supergezellig. Maar vlak voor de voorstelling gieren de zenuwen echt wel door je lijf hoor. Gelukkig was het resultaat ernaar: er werd hard gelachen, maar het werd ook muisstil bij een kwetsbaar moeder-dochtermoment."

Doucheföhn

In de voorstelling auditeren toekomstige bewoners voor een plek op de HBS. Herkenbare grappen vliegen door de zaal en sommige scènes bereiken een legendarische status. "zoals die met de doucheföhn, daar heeft iedereen het nog over, haha! Wat de voorstelling zo sterk maakt, is dat die vóór collega's én dóór collega's wordt gespeeld. Podium en zaal voelen als één. Je weet precies waar mensen om moeten lachen, omdat je dezelfde wereld deelt. Tegelijk deel je het toneel ook met collega's die je normaal zelden spreekt: van de directeur Bedrijfsvoering & Vastgoed tot de zorgassistent en de adviseur. Die kruisbestuiving zorgt voor verbinding en zodra je voor publiek speelt verhoudt zich de gewoone." De samenwerking met Ons Theater! werd als bijzonder prettig ervaren. "We werden gastvrij ontvangen, serieus genomen en in alles werd meegedacht. Niks was te gek. We hebben echt samen opgetrokken om er een mooie avond van te maken."

Lisanne Brinksma

**“Toen ik eerlijk ‘Grease’ zei, werd het heel even stil”
(een beetje) nieuw in de organisatie: Lisanne Brinksma**

Voor bezoekers van onze eigen musicals is Lisanne Brinksma allang geen onbekende. Ze speelde eerder in Shrek, Pippin en Legally Blonde. Afgelopen seizoen had ze zelfs een dubbele rol: als ‘Pink Lady’ Marty Maraschino stond ze op het toneel, terwijl ze achter de schermen de productie van Grease draaide. Sinds kort werkt ze voor de Stadsgehoorzaal — al ging dat sollicitatiegesprek nét iets anders dan verwacht. “Ze vroegen welke voorstelling ik absoluut niet wilde doen. Toen ik eerlijk ‘Grease’ zei, viel het even stil. Haha!”

Liever geen Grease

Lisanne vond het verhaal van Grease simpelweg niet zo sterk. Bovendien leek het een veilig antwoord: geen enkel amateurgezelschap in Nederland had zich er tot dat moment aan gewaagd. Wat ze niet wist: het team van de Stadsgehoorzaal had Grease al op de planning staan. Gelukkig besloten beide partijen dat dit eerlijkheidsmomentje geen dealbreaker zou zijn.

Van Song & Dance naar Stadsgehoorzaal

De samenwerking tussen Lisanne en de Stadsgehoorzaal begon ongeveer vijf jaar geleden, toen ze via Germa

Scholten en Marjan Hommes (Vuur & Vlam, en toentertijd ook Song & Dance Zwolle) bij een productie betrokken raakte. Die kennismaking leidde tot een samenwerking die nog steeds voortduurt. Inmiddels woont de – van origine – Drentse al drie jaar in Kampen. En nu kreeg ze de kans om zich vol op de productie van Grease te storten.

Een uitdagende start

Die klus bleek pittig: in een vroeg stadium vielen zowel de regisseur als de zangcoach weg. In Mart van den Hout en Esther Groenenberg werden gelukkig sterke vervangers gevonden. De aanmeldingen liepen dan weer wél soepel; Grease trekt nu eenmaal veel musicalfans. Lisanne kreeg van collega Laurence een volledige map Drive-bestanden en werd verantwoordelijk voor alle communicatie richting cast en creatief team.

“Dat was soms echt puzzelen,” vertelt ze. “Als castlid wist ik precies hoe fijn het is om op tijd duidelijkheid te hebben over repetities. Maar vanaf de andere kant kwam er veel bij kijken: roosters maken, afstemmen met het team, de audities voorbereiden. Je bent echt de spin in het web. En ik gaf ook nog kinderzang — heel leuk om te doen!”

Stressen om een baton

Het absolute hoogtepunt? “De eerste doorloop met het orkest. Dan valt alles samen: decor, kostuums, die muzikale energie. En ondertussen was ik nog aan het stressen omdat ik een baton – zo’n cheerleaderstokje – niet op tijd geregeld had. Haha!”

Best bezochte amateurvoorstelling ooit

De inzet loonde: Grease werd de best bezochte amateurvoorstelling die de Stadsgehoorzaal ooit programmeerde. Vier van de zes shows waren uitverkocht. Nu de musical achter de rug is, versterkt Lisanne het team Marketing & Communicatie — niet verrassend, want ze studeerde Communicatie in Groningen na haar tijd bij Song & Dance.

© Jet ter Halle

Nieuwe kunstbepalers

Tim Kok & Cilia de Jong

Tim: “Met GrafiekNUL38 exposeerden we in november ’24 in de Stadsgehoorzaal. Dat was tegelijk de laatste expositie die Hans Meerman organiseerde. Hij vertelde daar dat hij zich zorgen maakte over wie het van hem zou overnemen. Ik ben een praktische gast en vind het leuk om zulke dingen op te pakken, maar ik wilde het niet alleen doen.” Tim - in het verleden jarenlang uitbater van het Grafisch Atelier - trof in Cilia de Jong een lotgenoot: ook zij was enthousiast. Ook zij wilde het niet alleen doen. NUL38-genoot **Mark Waadenoijen Kernekamp** haakte ook aan.

“Ons doel is eigenlijk heel simpel: voortzetten wat Hans heeft opgebouwd. Dus blijven we een mix aan disciplines laten zien — grafiek, schilderkunst, fotografie — en makers met verschillende achtergronden.”

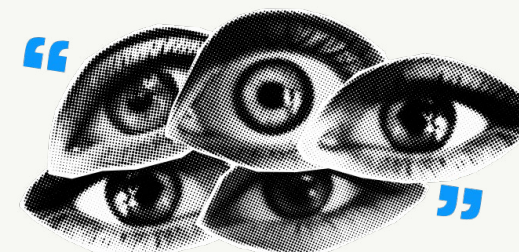
Niet te braaf

“Onze eerste expositie was Freedom Seekers van Jet ter Halle, over vluchtelingen met een LHBTIQ+ achtergrond. Bij die tentoonstelling introduceerden we ook iets nieuws: dialoogkaarten. Daarmee geven we kunstenaars de kans bezoekers aan het denken te zetten via vragen. Tijdens Freedom Seekers stonden er bijvoorbeeld vragen als: “Heb je ooit ervaren dat je niet jezelf kon zijn?”, “Wat achtervolgt jou?”, en “Als je zou

moeten vluchten, past je leven dan in één tas?” op. We nodigden voor deze expositie een basisschool uit, omdat we graag ook maatschappelijk iets willen betekenen. Makers hoeven trouwens geen band met Kampen te hebben. Het werk moet aanspreken: niet te braaf, niet te toegankelijk. We moeten een match voelen — dan klopt het.

Wie A zegt moet B zeggen

Cilia: “Ik gaf Hans eerst te kennen dat ik wilde meekijken naar geschikte opvolgers. Uiteindelijk suggereerde iemand dat ik er zelf geschikt voor was. Daar voelde ik wel wat voor, maar: ik ben net met pensioen. Ik heb jarenlang een upcycling galerie gerund en ben eigenaar van Stadsgalerie Vooruitzicht. Ik wil nog wel gewoon op vakantie kunnen. Met z’n drieën delen we nu de verantwoordelijkheid.”

“We zijn alle drie heel verschillend, maar we vullen elkaar aan. De een heeft meer met het inrichten van de exposities en de ander heeft connecties. En we kunnen gewoon heel goed samen.”

“Het mooie is: ik woon tegenwoordig aan de overkant op de Nieuwe Markt en ben enthousiast over de plannen die bruisend en autovrij te maken. Wie A zegt moet B zeggen: met onze exposities die we organiseren kunnen we daar aan bijdragen.”

Gert Visser

hoofd techniek

Gert Visser begon ooit met het inbouwen van een nieuwe keuken in de Stadsgehoorzaal. Nu — nog geen drie jaar later — is hij Hoofd Techniek. Afgelopen seizoen was het eerste volledige seizoen dat hij in deze rol draaide. “Het was een steile leercurve, maar ook een enorme belevenis. Echt geweldig.”

Van oorsprong komt Gert uit de ICT. “Ik bouwde hardware en software, maar ik was erop uitgekeken. Ik miste dat gevoel bij het opstaan: ik heb er zin in. Die passie was weg. En die heb ik hier weer helemaal gevonden.” Het team voelt voor hem als een grote familie. Zijn technische achtergrond kwam overigens toch nog van pas: “Ik heb het inkloksysteem zelf gemaakt en geprogrammeerd, haha!”

Het gebouw leren kennen van binnenuit
De eerste periode stond vooral in het teken van wennen en leren. “Waar zitten de stroomgroepen? Hoe werkt de luchtbehandelingsinstallatie? En als je wilt nadenken over verduurzaming, moet je eerst snappen hoe alles in elkaar zit.” Dat leidde tot bijzondere ontdekkingen. “Boven het plafond weet ik inmiddels precies hoe alles loopt. Achter gipsplaten kwam ik zelfs het

klassieke opgespannen linnen tegen. Ik ben op plekken geweest waar niemand ooit is geweest — en waar ook niemand meer gaat komen. Dan zie je pas echt waarom dit gebouw een monument is.” Inmiddels kent hij het pand door en door. “Het voelt als een tweede thuis. Wat zeg ik: ik ben hier méér dan thuis.”

Het mooiste: werken met amateurs en jonge makers

Het liefst werkt Gert met amateurs en beginnende professionals. “Zij stellen vragen, willen leren en staan echt aan het begin van hun carrière. Bijvoorbeeld via een Vaktortraject. Dat enthousiasme is prachtig om te zien.”

Op de centimeter nauwkeurig

Als Hoofd Techniek stuurt Gert vier vaste technici en een aantal freelancers aan. Producties brengen regelmatig spannende momenten met zich mee. “Je vraagt je bijvoorbeeld af: gaat dit allemaal passen?” Nog maar kort geleden moesten de zaaldeuren eruit en werd zelfs de pushbar van een buitendeur verwijderd. “Voor een voorstelling moest er een soort kooi naar binnen. Het paste op de centimeter — precies zoals we hadden berekend. Zulke momenten maken het werk extra mooi.”

“Ik ben in dit gebouw op plekken geweest waar niemand ooit is geweest — en waar ook niemand meer gaat komen.”

Goedemorgen Theater

In Kampen is het ochtendje uit nu officieel een ding.

Theater is vaak een avondje uit... maar in Kampen kan dat sinds vorig seizoen óók gewoon in de ochtend. Met Goedemorgen Theater biedt de Stadsgehoorzaal een laagdrempelig, gezellig programma op dinsdagochtend — compleet met koffie, ontmoeting en verrassende voorstellingen. “Het is echt volwaardige programmering, maar dan ‘s ochtends,” zegt projectleider Germa Scholten.

Van pilot naar vast onderdeel

Wat begon als een klein experiment samen met welzijnsorganisaties, groeide al snel uit tot een succes. De ochtenden bleken ideaal voor mensen die liever niet in het donker op pad gaan, behoefte hebben aan gezelschap, of gewoon graag hun dag bijzonder beginnen. Gastheer Ferry Knol: “Bezoekers genoten niet alleen van de muziek en verhalen, maar deelden ook herinneringen aan vroeger—van schooltijd in dit gebouw tot feesten uit de pannenfabriek-dagen.”

Een vaste ochtendclub

Inmiddels komt er een trouwe groep van zo’n vijftig bezoekers regelmatig terug. Sommigen worden zelfs vrijwilliger — zoals Anja, die vroeger achter de kassa werkte en nu op

dinsdagochtend opnieuw in het pand te vinden is.

Hoewel de meeste bezoekers wat ouder zijn, schuiven ook ouders na het wegbrengen van de kinderen aan, of flexibele zzp’ers die hun werk om de voorstelling heen plannen.

Muziek, cabaret en verrassingen

Muziek vormde de basis van de eerste editie, met o.a. Esther Groenenberg die met herkenbare liedjes veel losmaakte. Dit seizoen is er meer ruimte voor cabaret en toneel. Soms met onverwacht veel impact: zo zorgde de voorstelling *De Wolf is Terug* voor een van de meest bijzondere ochtenden van het jaar.

Een ontspannen ochtendje uit

Voorstellingen duren ongeveer een uur en vinden plaats in verschillende ruimtes van het theater: van het knusse Vestzaktheater tot toneel-op-toneel in de Grote Zaal. Scholten: “We willen mensen verrassen, verbinden én laten ervaren hoe mooi ons gebouw is.”

Wat begon als een proef, is nu niet meer weg te denken. In Kampen is het ochtendje uit nu officieel een ding.

Marianne Kors

schoonmaker met karakter

Eigenlijk is Marianne Kors geen schoonmaker. Ze komt uit het onderwijs en werkte daarna als secretaresse bij PostNL. Tot de reorganisatie. "En toen kon ik hier voor vast terecht. Mijn bijbaan werd mijn hoofdbaan. En nu zijn we vier jaar verder."

Ze is zes dagen per week in de Stadsgehoorzaal te vinden. "Kantoren schoonmaken... dat is toch saai? Altijd dezelfde rechte hokjes. Dit gebouw is oud, mooi en interessant. Hier gebeurt elke dag iets anders."

Als ze de toiletten schoonmaakt, klinkt er steevast een hoorspel. "Ik ken het inmiddels uit mijn hoofd en praat gewoon mee. Mensen die me horen verklaren me voor gek!"

Elke dag zuigt ze trouw de rozet in de vloerbedekking bij de kassa. Geschiedenis vindt ze prachtig. "Als ik iets bijzonders tegenkom, vraag ik Otto van het Stadsarchief waar ik ook werk: 'heb je dat al eens gezien?' Daar heb je het dan samen weer even over."

Marianne werkt volgens een strak schema, maar past haar route aan op wat er in het gebouw gebeurt. "Niemand moet last van mij hebben." Ze heeft ook haar eigen geheim: "Ik heb

een heerlijk luchtje ontdekt, Tropical. Dat verdun ik en spray ik in de lucht of het tapijt."

Het is prettig om gewaardeerd te worden. Laatst kwam ze de duivenman tegen (op het dak vindt actief duivenpreventie plaats, BN), met zijn zoontje. "Hij wees naar mij en zei: 'Kijk, dat is de aardigste schoonmaker van Kampen.' Ja, daar word je natuurlijk wel vrolijk van."

Het kantoorpersoneel is dol op haar — en op haar opvallende verschijning met de Ghostbusters-achtige rugstofzuiger. "Ik mocht van Jelle naar een showroom om er eentje uit te zoeken. Met deze kwam ik terug. Ideaal met al die trappen. Soms verbaast het bezoekers zo dat ze vergeten me te groeten, haha!"

Samen met Gert van de techniek denkt ze ook graag mee over hoe dingen slimmer en goedkoper kunnen. En wat ze allemaal tegenkomt tijdens haar werk? Er wordt veel vergeten in de kleedkamers. Laatst nog de haarspelden van Tineke Schouten. Andere keren plectrums, bankpasjes, OV-kaarten... Ik breng alles netjes naar de kassa. Het zijn warhoofden die artiesten!"

zaalgeluid(en)

Waar Jelle Wouda in zijn opening nog verrast en blij vertelde over alle nieuwe gezichten in ons theater, mogen we niet vergeten dat er een partij is die meer dan wie ook dit theater bestaansrecht geeft: onze vaste bezoeker. Daarom legden we ons oor te luister bij een paar van die vertrouwde gezichten om te horen hoe zij het afgelopen seizoen beleefden.

Henk Jan Pol

Henk Jan Pol komt graag in de Stadsgehoorzaal. "Ik ben in de buurt opgegroeid: geboren in de Groenestraat - in het stuk tegenover de schouwburg." Naar voorstellingen gaat hij meestal samen met zijn vrouw Nelly.

Henk Jan houdt van muziek met een verhaal. "Ik ben wel van het dialect. Ik was er nog bij toen Normaal in de Stadsgehoorzaal speelde. En Daniël Lohues vind ik ook altijd prachtig — een echte verhalenverteller. Eenvoudig, no-nonsense.... Her Majesty - echt goede muzikanten -, maar Abba vonden we bijvoorbeeld ook leuk. Mijn dochter ging een tijdje geleden nog met mijn zus en schoonmoeder - naar Het Zwanenmeer, geloof ik." Er zitten duidelijk meer theaterbezoekers in de familie.

Afgelopen seizoen was Henk Jan er minder vaak. "Ik heb een hartklepoperatie gehad, dus ik moest rustiger aan doen." Maar de voorstelling Kats de Weg Kwiet van Bökkers kon Henk Jan met zijn voorliefde voor dialect natuurlijk onmogelijk overslaan.

POSTCARD

"Ik ben geboren in
het stuk
Groenestraat
tegenover de
schouwburg"

Henk Jan Pol
gaat graag met zijn vrouw
opgegroeid in de buurt

Henk Jan, Nelly en de kinderen (15, 17, 19)

Madeleen van der Kolk

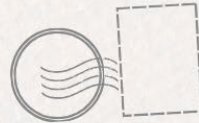
"Even nadenken... We hebben dit lopende seizoen alweer een aantal voorstellingen bezocht. Wat me vooral is bijgebleven zijn Kommil Foo, het Vlaamse cabaretduo, en Simone Kleinsma. En we gaan al jaren structureel naar Daniël Lohues. Mijn man en ik vinden het daarnaast leuk om juist ook dingen te bezoeken die we nog niet kennen — een beetje uitproberen. Soms valt iets dan ook tegen, maar dat hoort er wat ons betreft gewoon bij.

Wat tegenwoordig zo prettig is:

je hele avond wordt verzorgd. Afgelopen seizoen zijn we bijvoorbeeld met een broer en zus eerst gaan eten vóór de voorstelling. Dat is echt een verrijking van het aanbod. Je hebt de tijd om rustig bij te praten en wij hebben heerlijk Aziatisch gegeten. Daarbij werd goed rekening gehouden met mijn glutenallergie — dat was fijn.

We hebben vier kinderen — twee pubers en twee op de basisschool — en met ieder van hen gaan we ook graag één-op-één naar het theater. Gewoon even tijd samen, als ouder met je kind. Mijn man ging onlangs met onze dochter naar De Notenkraker en met onze zoon naar cabaret. Kruimeltje zijn we ook geweest. Erg geslaagd. En die pubers? Die gaan ook heel erg goed op het bittergarnituur achteraf, haha!"

POSTCARD

"Leuk om juist ook dingen te bezoeken die we nog niet kennen"

Madeleen van der Kolk
gezin met vier kinderen
Woonplaats: Kampen

Jolande met haar kleinkinderen

POSTCARD

"Als het programmaboekje uitkomt, kijken we meteen wat er komt"

Jolande van der Graaf
komt graag met kinderen,
aanhang en kleinkinderen!

Jolande van der Graaf

Jolande van der Graaf is een trouwe bezoeker van de Stadsgehoorzaal. "Ik vind het hier fantastisch. Als het programmaboekje uitkomt, kijken we meteen wat er allemaal op de planning staat."

Na het overlijden van haar man gaat ze vooral samen met haar kinderen, hun aanhang en haar kleinkinderen naar het theater. "Mijn

voorkeur gaat uit naar de muziekavonden, vooral tribute bands. Syb van der Ploeg vind ik geweldig. Een avond als Motel Westcoast of The Best of Britain — dat vind ik echt prachtig. Mijn zoon gaat ook regelmatig met zijn kameraden naar cabaret. Daar heb ik dan weer wat minder mee."

Ook met haar kleinkinderen komt ze graag in de Stadsgehoorzaal. "Op een druilerige zondagmiddag met z'n allen naar het theater — ze zijn nu vier en zes — dat is zó bijzonder. Als ze dan Juf Roos in het echt zien, dat maakt echt indruk op ze! En na afloop gezellig samen een drankje doen... Gezellig hoor..."

theater gaat ondergronds

Gemeente en theater slaan de handen ineen voor een groen theater

Bewust omgaan met het milieu: dat geldt voor iedereen — óók voor het theater. Daarom is er een gezamenlijke projectgroep opgericht waarin de Stadsgehoorzaal en de gemeente Kampen samenwerken aan de verduurzaming van het monumentale gebouw. Aan het woord directeur Jelle Wouda en projectleider Marcel Honhoff.

Ambitieuus

Jelle Wouda: "Die samenwerking verloopt ontzettend prettig. We hebben bij de gemeente uitgesproken dat we ons gebouw willen verduurzamen en minder CO₂ willen uitstoten. We willen echt een groen theater zijn. Die wens is omarmd en nu werken we samen aan één groot totaalplan voor het theater. Dat plan is ambitieus. Vrijwel het hele pand gaat straks zonder gas functioneren. Warmte én koeling worden uit de bodem gehaald. "De warmte die in het gebouw zit, slaan we ondergronds op," licht Wouda toe. "We maken ruimte voor de batterijen om die op te slaan."

Extra uitdaging: het theater stamt uit 1892. "Het gebouw is nauwelijks geïsoleerd. En alles wat we aanpassen, moet natuurlijk gebeuren met respect voor het monumentale karakter." Komend jaar wordt het plan verder uitgerold.

Vacuümglas

Het afgelopen seizoen zijn al grote stappen gezet. In samenwerking met de gemeente is er vacuümglas geplaatst.

Marcel Honhoff was nauw bij dit traject betrokken. "Als projectleider bewaak je de voortgang en draag je verantwoordelijkheid voor het eindresultaat."

Het vacuümglas dat is geplaatst isoleert beter dan triple glas, maar is slechts 6 millimeter dik. Die geringe dikte is cruciaal bij een monumentaal pand: te dik glas tast de authentieke kozijnen en uitstraling aan. Tegelijkertijd is ook het schilderwerk aangepakt, waarbij het gebouw weer is teruggebracht in de oorspronkelijke kleuren. De Stadsgehoorzaal is voor Honhoff geen onbekend terrein. Hij schilderde het pand in het verleden al drie keer en zit ook geregeld gewoon als bezoeker in de zaal. "Laatst nog bij Ton Kas," zegt hij lachend.

Intensief doorwerken

De werkzaamheden worden zo gepland dat het theater niet langdurig hoeft te sluiten. Een iets verlengde zomerstop, waarin intensief wordt doorgewerkt, moet voldoende zijn. Bezoekers merken alleen iets van het resultaat. "Nu voel je op de eerste rij soms warmte en even later weer kou," vertelt Wouda. "Na de werkzaamheden is dat verleden tijd."

En voor wie thuis op schaal Ons Theater wil nabouwen — of de eigen woning dezelfde allure wil geven: met de kleuren F0.15.75, F6.20.60 en D6.30.20 zit je qua verf altijd goed.

Muzikale speeltuin Dudok Muziek Dagen willen uitgroeien tot Kamper traditie

Eind mei stond Kampen vier dagen in het teken van de tweede editie van de Dudok Muziekdagen: veertig concerten op tien locaties, goed voor zo'n 3.500 bezoekers. Het festival is een initiatief van het internationaal vermaarde Dudok Quartet Amsterdam. Judith van Driel (eerste violist met Kamper roots): "Wij zien dit festival als onze muzikale speeltuin."

Kamermuziek, maar dan anders

De Dudok Muziekdagen draaien om kamermuziek: klassieke muziek in kleine bezetting, oorspronkelijk bedoeld voor de huiskamer. Judith trekt die definitie graag breder. "Onze doelstelling is om een divers publiek kennis te laten maken met hoe wij kamermuziek zien: eigenlijk gewoon als muziek in de breedste zin van het woord. Klassieke muziek heeft soms een wat truttig imago, maar wat wij doen heeft daar weinig mee te maken."

Intensieve samenwerking

"Dat een ensemble een eigen festival organiseert, is niet per se uniek," vertelt Judith, "maar hoe wij het aanpakken wel. Andere gezelschappen nodigen bevriende musici uit om te spelen. Wij doen dat ook, maar gaan vervolgens echt intensief samenwerken. Op een gegeven moment hebben we een groep musici verzameld en dan vragen we ons af:

'wat kunnen we hier allemaal mee doen?' Dat leidt tot een eclectische programmering. We stellen een 'muzikaal elftal' samen die we allemaal geweldig vinden. Met die groep maken we de vier hoofdconcerten. We denken daarbij niet alleen muzikaal: er is een regisseur bij betrokken, een visueel vormgever en iemand voor het licht. Die elementen stroomlijnen kost tijd. Het moet geen 'gewoon concertje' worden, maar echt een op zichzelf staand geheel. We maken het onszelf daarmee niet makkelijk, maar we merken dat het enorm veel toevoegt voor het publiek. Het wordt geen reeks losse stukken, maar een samenhangend verhaal. We zijn daarom ook tijdens de festivalweek nog volop aan het repeteren en arrangeren."

Die samenwerking zoekt Dudok Quartet Amsterdam niet alleen (inter)nationaal, maar ook lokaal. "In aanloop naar het festival werken we samen met Quintus en tijdens de Muziekdagen verzorgen leerlingen de

Dudok Muziekdagen Kampen

voorprogramma's. Het is prachtig hoe het kunstencentrum in Kampen daarbij betrokken is."

Spannende tweede editie

Emma, bekend van Bevrijdingsfestival Overijssel, was verantwoordelijk voor de productie. "Tweede edities zijn altijd spannend. Het nieuwtje is eraf, maar de verwachtingen zijn minstens zo hoog." Dat die verwachtingen werden waargemaakt, bleek uit de bezoekersaantallen: met 3.500 bezoekers evenaarde de tweede editie die van het eerste jaar. "De artistieke leiding ligt bij het Dudok Quartet Amsterdam, maar het zwaartepunt van de productie ligt in Kampen. In de basis werken Quintus, de Burgwal en de Stadsgehoorzaal samen. Het dagprogramma speelt zich grotendeels af vanuit de Stadsgehoorzaal en ook de kaartverkoop loopt via het theater. De hoofdconcerten zijn in de Burgwal. Quintus is een belangrijke steunpilaar in de projecten vooraf. We zetten in op het worden van een gevestigde naam in Kampen en hebben als doel om nog een andere jongere doelgroep aan te spreken. We hopen dat de Stadsgehoorzaal het ziet als een verrijking van haar eigen aanbod."

Tot tranen toe geroerd

In de muzikale speeltuin van afgelopen jaar was van alles te beleven. Zo waren onder meer virtuoos blokfluitist Erik Bosgraaf, klassiek gitarist Izhar Elias en zangeres Elisabeth Hetherington (Judith: "Een waanzinnige zangeres, echt een cadeautje.") onderdeel van de 'basiself'. Pianist Xavi Torres improviseerde een compleet pianoconcert in

de Sint Annakapel en liet daarmee het publiek tot tranen toe geroerd achter. Daarnaast waren er kindervoorstellingen, wandelingen, een Marimba Meditatie en een heuse Orgelsafari.

Vooruitkijken

Het zou mooi zijn als de Dudok Muziekdagen een onderdeel worden van een Kamper Culturele Canon. Daarover zijn alle betrokken het eens. De afgelopen editie was daarom nog niet voorbij of er werd alweer vooruitgekeken. Judith: "Bezoekers trekken blijft de grootste uitdaging. We willen zorgen dat het festival echt leeft in de stad. Denk aan muziek in etalages in de Oudestraat, misschien zelfs in een sportschool. En ik kan nog niet op de zaken vooruitlopen, maar het zou zomaar kunnen dat je volgend jaar ergens een AC/DC-nummer hoort op een fagot." Judith breekt een lans voor nieuwsgierigheid. "Bezoekers die denken: 'ik heb geen idee wat er gaat gebeuren, maar laten we maar eens kijken', die zijn eigenlijk het leukst."

Emma: "Oh! Moet ik ook nog zeggen dat de samenwerking met de Stadsgehoorzaal soepel verliep of zegt iedereen dat al?" Nee hoor, Emma. Dat hoeft niet. Dat zegt iedereen inderdaad al.

“Ik miste het, nog elke dag”

Anja van Marle — de terugkeer van een vertrouwd gezicht

Anja van Marle (79) kent de Stadsgehoorzaal van binnen en van buiten. Ze werkte er bij elkaar vijfendertig jaar en zag het theater veranderen, groeien en meebewegen met de tijd. Tegenwoordig is ze er opnieuw te vinden — dit keer als vrijwilliger bij Goedemorgen Theater. “Het voelt nog steeds als thuiskomen,” zegt Anja. “Ook al is het team nu jonger en is er veel veranderd, veel in de sfeer voelt hetzelfde.”
tijgers door de gangen

In haar jaren bij de Stadsgehoorzaal deed Anja van alles: kassawerk, administratie en zelfs acquisitie bij tijd en wijlen, al had ze daar wel de pest aan. “Moest je advertenties gaan verkopen aan Charlie, Bakker Smit en de HEMA.” Ze maakte de overgang mee van kaartjes scheuren naar computersystemen, van een kleiner team naar een professionele organisatie met eigen horeca. En de tijd van het Wintercircus: “Ik kan me nog herinneren dat de tijgers hier door de gangen liepen. Dat kan niet meer, hè? En ik heb Youp van ‘t Hek nog gezien voor een man of tien. Dat kan je nu niet meer voorstellen.” Uiteindelijk vertrok Anja negen jaar geleden toen de digitalisering verder om zich heen greep: “Toen dacht ik: Anja, stop er maar mee, want dit is niet fijn meer.”

meer dan een voorstelling

Sinds de komst van Goedemorgen Theater is ze toch weer eens in de maand vrijwilliger. “Ik merk ook nu wel eens dat er oude bezoekers zijn, die ik nog ken van vroeger. Zelfs mensen die uit Emmeloord komen. Dan zeg ik: ‘wat leuk u ook hier te zien!’ En dan merk je dat mensen dat prettig vinden; dat ze gezien worden. Die ochtenden zijn fijn. Ze zijn laagdrempelig, gezellig en je neemt echt de tijd voor elkaar. Dat herken ik van vroeger. Theater is meer dan een voorstelling alleen.”

lunchen

Dat ze nog steeds zo warm wordt ontvangen door het huidige team, betekent veel voor haar. “Mijn man overleed een jaar geleden. Toen werd er meegeleefd en werd er gelijk gevraagd of ik elke donderdag mee kom lunchen. Als ik er een keer niet ben, vragen ze waar ik was. Dat voelt goed.” Wat Anja betreft is haar band met de Stadsgehoorzaal nooit verdwenen. “Ik miste het theater en alles eromheen nog elke dag. En nu ben ik er weer — anders, maar ook hetzelfde. En dat is heel mooi.”

Colofon

concept en vormgeving
Anaïs Meijer

tekst, redactie, interviews
Bas Nijhof
Anaïs Meijer
Jelle Wouda

Onze dank gaat uit naar alle bezoekers, partners, huisgenoten en makers die dit jaarverslag mogelijk maakten. Trots kijken we vooruit naar de volgende editie!

achter de schermen...

